

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060103

DOM
2022-04-04
Stockholm

Mål nr
M 7874-20

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2020-06-23 i mål nr M 5018-19, se bilaga A

PARTER

Klagande

Länsstyrelsen i Skåne län

Motpart R.C.

SAKEN

Strandskyddsdispens och dispens från naturreservatsföreskrifter för uppförande av båtsläpa på fastigheten A i Landskrona kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med ändring av mark- och miljödomstolens dom fastställer Mark- och miljööverdomstolen Länsstyrelsen i Skåne läns beslut den 11 oktober 2019 i ärende nr 521-8348-2019 att avslå R.C.s ansökan om strandskyddsdispens och dispens från naturreservatsföreskrifter för uppförande av båtsläpa på fastigheten A i Landskrona kommun.

Dok.Id 1790641

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

E-post: svea.hovratt@dom.se
www.svea.se

Telefax

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00–16:30

BAKGRUND

R.C.s bostadsfastighet på ön Ven angränsar till fastigheten A som ingår i naturreservatet Vens backafall. Naturreservatet omfattar stranden och en del av havsområdet runt i princip hela ön. På Ven gäller strandskydd. I naturreservatet är det förbjudet att uppföra en ny anläggning eller utföra om- eller tillbyggnad. Fastigheterna och reservatet ingår även i Natura 2000-områdena Ven och Havet utanför Ven, samt flera naturvårdsprogram inom Skåne län. Ven är vidare av riksintresse för friluftslivet, naturvården och kulturmiljövården, och ingår också i det geografiska riksintresseområdet för kustzonen (se 3 kap. 6 § och 4 kap. 4 § miljöbalken).

R.C. har ansökt om strandskyddsdispens och dispens från naturreservatsföreskrifterna för att kunna uppföra en sorts båtupptagningsanordning, en s.k. båtsläpa, på fastigheten A. Anordningen kommer att bestå av en drygt tjugo meter lång träräls med träreglar och sträcka sig från vattenbrynet över stranden och vidare upp på strandbrinken. På rälsen kan en vagn dras och båten tas således i och ur vattnet genom att placeras på vagnen. Anordningen kommer att höja sig över marken som mest med en dryg decimeter. Av utredningen framgår att den båtupptagningsanordning som fanns på platsen när ansökan om dispens gjordes bestod av en skena i trä. Den anordningen var uppskattningsvis mellan åtta och tio meter lång. I ansökan anges att den nya anordningen ska ersätta denna anordning.

Länsstyrelsen kom fram till att anordningen hade en sådan storlek och utformning att den omfattades av strandskyddsbestämmelserna (jfr 7 kap. 15 §). Med hänsyn till de stora rekreativvärdena i området och att flera olika skyddsbestämmelser gäller på platsen fann länsstyrelsen att R.C. inte kunde få dispens från strandskyddet. Detta var också de huvudsakliga skälen till att dispens från reservatsföreskrifterna inte kunde ges. Mark- och miljödomstolen bedömde däremot att anordningen inte i någon nämnvärd utsträckning påverkar allmänhetens tillgång till strandområdet eller livsvillkoren för djur- eller växtlivet och att den därför inte kräver dispens från strandskyddet. Vidare ansåg domstolen att anordningen inte strider mot föreskrifterna för naturreservatet.

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Länsstyrelsen i Skåne län har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska upphäva mark- och miljödomstolens dom och fastställa länsstyrelsens beslut.

R.C. har motsatt sig länsstyrelsens yrkande.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Länsstyrelsen har anfört i huvudsak följande. Båtsläpan kommer att bli fyra gånger så stor som den nuvarande. På grund av att båtsläpan ska gå över det branta strandkrönet kommer den inte heller kunna följa marken utan behöver lyftas upp till omkring en halv meters höjd. Båtsläpan kommer att vara svår att passera för gående längs stranden och den avhållande effekten på allmänheten kommer att vara avsevärd. Den kräver därför dispens från strandskyddet. En annan bedömning riskerar att leda till att fler fastighetsägare i området ser det som fritt fram att bygga ut sina båtsläpor och bryggor utan föregående prövning. På så sätt skulle stora ytor av en för allmänheten mycket värdefull strandmiljö ianspråkats. Ven har årligen ett stort antal besökare och är ett attraktivt besöksmål för att uppleva vacker miljö och kust, vada i strandbrynet, bada och sola. Delar av ön är svåråtkomliga på grund av de höga och branta backafallen. All tillgänglig kust på ön är därför av intresse att värna. Det finns inte förutsättningar att bevilja strandskyddsdispens eller dispens från reservatsföreskrifterna. R.C.s enskilda intresse av att bygga en avsevärt större anordning i stället för att endast renovera den befintliga är inte särskilt angeläget. Det finns goda möjligheter att ta sig till ön med färje- och båttrafik. Det finns vidare en hamn i närheten som är möjlig att söka medlemskap i.

R.C. har anfört i huvudsak detsamma som i mark- och miljödomstolen med följande tillägg. Det stämmer inte att hela båtsläpan kommer att vara upphöjd utan den kommer att följa marken till största delen. Det är bara vid strandbrinken som båtsläpan behöver vara omkring en halv meter hög. Den nya båtsläpan kommer vidare göra det enklare att få undan båten som i dag ofta ligger kvar mitt på stranden. I dagsläget behöver han stötta upp båten med hjälp av bockar vilket inte kommer

behövas om släpan är utrustad med en vagn. Den nya båtsläpan kommer således underlätta för allmänheten att röra sig fritt på stranden.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Omfattas den nya anordningen av förbudet i strandskyddsbestämmelserna?

Den äldre båtupptagningsanordning som beskrivs i ansökan uppfördes innan strandskyddsbestämmelserna trädde i kraft och är därför lagenlig (se prop. 1997/98:45, del 1, s. 322). Enligt R.C. ska den nya anordningen ersätta den tidigare. Under förutsättning att anordningarna kan anses jämförbara i storlek och utformning kommer den nya anordningen inte heller omfattas av strandskyddsbestämmelserna, oavsett hur den inverkar på strandskyddets syften.

Anordningarna skiljer sig emellertid väsentligt från varandra. Medan den äldre anordningen hade en anspråkslös utformning, var förhållandevis kort och endast marginellt låg över marknivån kommer den nya att vara mycket större, breda ut sig över marken på ett helt annat sätt och vara påtagligt mera synlig för allmänheten. Anordningarna är således inte jämförbara. Den nya båtsläpan är därmed inte undantagen från förbuden i 7 kap. 15 § miljöbalken på den grunden att den ersätter den befintliga anordningen eller endast utgör en reovering av den.

Strandskyddet syftar till att långsiktigt trygga förutsättningarna för allemansrättslig tillgång till strandområden och att bevara goda livsvillkor för djur- och växtlivet på land och i vatten. Med hänsyn till dessa intressen är det inte tillåtet att inom ett strandskyddsområde uppföra en ny byggnad eller annan anläggning eller anordning, om ett sådant byggnadsverk skulle komma att hindra eller avhålla allmänheten från att beträda ett område där den annars skulle ha fått färdas fritt. Inom sådana områden är det inte heller tillåtet att vidta åtgärder som väsentligt förändrar livsvillkoren för djur- eller växtarter. (Se 7 kap. 13 och 15 §§ miljöbalken.)

Enligt förarbetena kan förbudet gälla ett antal olika anläggningar och anordningar, t.ex. staket, trädgårdsgångar och båtupptagningsanordningar (se prop. 1997/98:45, del 2, s. 86 f.). Om en sådan anläggning eller anordning hindrar människor från att beträda ett

område är det givet att den omfattas av förbudet. Detsamma gäller om den har en avhållande effekt på allmänheten, exempelvis genom att ge intryck av att en fastighets hemfridszon har utvidgats och att allemansrätten således inte längre gäller i området. En konstruktions storlek och utformning har därför betydelse för bedömningen av om strandskyddsbestämmelserna är tillämpliga.

Av utredningen framgår att allmänheten kan röra sig fritt i strandområdet. Anordningen kommer att bestå av en träräls med träreglar. Konstruktionen kommer att vara drygt en meter bred och höja sig så pass mycket över marken att den kommer att utgöra ett fysiskt hinder som försvårar promenader eller liknande aktiviteter. I detta sammanhang saknar det betydelse att stranden är stenig och ojämn. Vidare kommer anordningen vara drygt tjugo meter lång och sträcka sig från vattenbrynet över stranden och vidare upp på strandbrinken. Med hänsyn till anordningens storlek och utformning, och dess placering i närheten av bostadsfastigheterna längre upp på stranden, kan den också ge intryck av att strandområdet inte längre är tillgängligt för allmänheten.

Sammantaget leder detta till att båtupptagningsanordningen inte får uppföras utan att dispens från strandskyddet först ges.

Finns det förutsättningar att ge dispens från strandskyddet?

Dispens från strandskyddet får ges endast om det finns särskilda skäl. Härvid får man beakta bl.a. om det område som dispensen avser behövs för en anläggning som för sin funktion måste ligga vid vattnet och behovet inte kan tillgodoses utanför området (se 7 kap. 18 c § första stycket 3 miljöbalken). Dispens får emellertid endast ges om det är förenligt med strandskyddens syften (se 7 kap. 26 §). Den enskildes intresse av åtgärden måste dock vara starkare än de intressen som bär upp strandskyddet, dvs. den långsiktiga betydelsen för allmänhetens friluftsliv och den biologiska mångfalden. Bestämmelserna om dispens ska tillämpas med stor restriktivitet.

På platsen finns redan en fungerande båtupptagningsanordning. R.C.s behov av en större anordning är därför inte särskilt starkt. Att den nya anordningen kommer att ha en förbättrad funktion har i sammanhanget en mindre betydelse. Med hänsyn till

de starka strandskyddsvärdena finns det således inte förutsättningar att ge dispens från strandskyddet. Det finns inte heller förutsättningar att ge dispens från reservatsföreskrifterna.

En intresseavvägning enligt 7 kap. 25 § miljöbalken leder inte till något annat resultat (jfr rättsfallet NJA 2020 s. 1129). Länsstyrelsens beslut ska därför fastställas.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Fredrik Ludwigs, Marianne Wikman Ahlberg, Ralf Järtelius och Henrik Jonsson, referent.

Föredragande har varit Alice Stööp Lindgren.

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen
4:2

DOM
2020-06-23
meddelad i
Växjö

Mål nr M 5018-19

PARTER

Klagande R.C.

Motpart

Länsstyrelsen i Skåne län

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Skåne läns beslut den 11 oktober 2019 i ärende nr 521-8348-2019, se bilaga 1

SAKEN

Dispens från strandskyddsbestämmelserna och naturreservatsföreskrifterna för uppförande av en båtsläpa på fastigheten A i Landskrona kommun

DOMSLUT

Med ändring av Länsstyrelsen i Skåne läns beslut den 11 oktober 2019 (dnr 521-8348-2019) beslutar mark- och miljödomstolen att

1. avvisa ansökan om dispens från strandskyddsbestämmelserna och
 2. bevilja dispens från naturreservatsföreskrifterna (föreskrift A 1) för uppförande av båtsläpa.
-

BAKGRUND

Länsstyrelsen i Skåne län (länsstyrelsen) beslutade den 11 oktober 2019 att avslå R.C.s ansökan om dispens från strandskyddet och reservatsföreskrifter för uppförande av en båtsläpa på fastigheten A i Landskrona kommun.

R.C. har nu överklagat länsstyrelsens beslut till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

R.C. yrkar att mark- och miljödomstolen ska upphäva länsstyrelsens beslut och bevilja honom dispens från strandskyddet och reservatsföreskrifterna för uppförande av båtsläpa. Till stöd för sitt överklagande anför han i huvudsak följande.

Det finns tillstånd att förvara en båt på stranden (daterat 1946) och det var bara detta tillstånd som behövdes innan 1975 (strandskyddsbestämmelserna). Då är ju andemeningen att alla för den tiden (innan 1975) nödvändiga tillstånd finns och det har funnits båtsläpor i olika utförande på platsen långt efter 1975.

Han har tidigare ägt en annan fastighet (B) på Ven där han ansökte om dispens och erhöll sådan. Där har det aldrig funnits båtsläpa innan ansökan. Han finner det därför som mycket märkligt och går tvärt emot andemeningen att han har tillstånd att förvara (placera) en båt på stranden men att han inte kan få renovera en befintlig båtsläpa och flytta båten.

Påverkan på strand och djurliv blir inte större eller annorlunda nu än när han ansökte och erhöll dispens tidigare. Han ställer sig frågande till vad det är som har ändrats eller om handläggarna har olika syn på hur lagar och förordningar ska tolkas.

Att anläggningen blir fyra gånger så stor som idag kan inte stämma. På sin höjd kan den bli dubbelt så stor, ca en fjärdedel finns ju på platsen idag, den andre fjärdelen torde inte vara tillståndspliktig att renovera och underhålla. Länsstyrelsen överdriver kraftigt storleken på anordningen när själva ”rälsen”, som ärendet egentligen gäller, är en bräda med en bredd av ca 15 cm. Att dessa två linjer med plank på en strand, bredd på ca 50 m, kraftigt skulle påverka allmänhetens tillgång och nyttjande av stranden finner han märkligt. Stranden består dessutom till 95 % av stenar och tegelsten så om det på en liten del sticker upp en räls på 5 - 10 cm över befintlig stenmark kan det inte försvåra för allmänheten att promenera där.

Att ytterligare en räls ut i vattnet skulle påverka djur och natur så till den milda grad att det motiverar ett avslag finner han märkligt, det finns ju redan idag en påverkan på platsen.

Länsstyrelsen skriver också att ”I det aktuella fallet finns en gästhamn med sjösättningsplats ca 500 m väster om fastigheten”. Han har därför varit i kontakt med den aktuella hamnen. Eftersom det är en privat andelshamn ställde han frågan till dem huruvida den sjösättningsplats som finns i hamnen får nyttjas av allmänheten och svaret blev nej och man måste vara medlem i hamnen. Det går givetvis att bli det genom att betala en medlemsavgift och vänta på att man tilldelas en båtplats i hamnen, för närvarande dock flera års väntetid. Men då är också själva syftet med en båtsläpa överspelad, då har han redan en hamnplats. För närvarande (2019-10-25) är dessutom sjösättningsplatsen i hamnen ur bruk (trasig) och det finns ingen prognos när den ska vara reparerad.

Den fysiska placeringen av båten borde inte vara med i bedömningen då han redan idag kan lägga en båt på stranden. Att denna skulle hindra och ge allmänheten ett intryck av att stranden är ”privat” är inte relevant för ärendet.

Länsstyrelsen avstyrker bifall till överklagandet och anför följande till stöd för sin inställning.

Länsstyrelsen anser att en renovering av befintlig båtsläpa inte kan anses kräva dispens från strandskyddet och tillstånd från strandskyddet respektive naturreservatsföreskrifterna, utan endast omfattas av samrådspålikt. Av de handlingar som sökande inkommit med framgår dock att den åtgärd som avses är betydligt mer omfattande än vad som kan anses utgöra en renovering av en befintlig släpa. Det krävs således särskilda skäl för detta, vilket inte har kunnat styrkas.

R.C. har beretts tillfälle att yttra sig över länsstyrelsens yttrande och anför i huvudsak följande.

Länsstyrelsen hänvisar till en båtupptagningsplats i hamnen i Norrebro som inte är tillgänglig för allmänheten.

Länsstyrelsen framhåller i sitt beslut att förvara en båt på stranden gör att allmänheten upplever det som att ”stranden är privatiserad”, han anser inte detta ska vara del i det slutgiltiga beslutet då han redan idag har tillstånd sedan 1940-talet att ”förvara” båt på stranden.

Länsstyrelsen har fått yttra sig över klagandens yttrande och anför i huvudsak följande.

Sökande har framfört att Norrebro hamn inte är för allmänheten. Enligt hamnens hemsida är den en föreningshamn och man erbjuder såväl fasta båtplatser för medlemmar som platser för gästande båtar. Det finns en kölista för medlemskap. Enligt Gästhamnsguiden 2018 finns trailerramp, vilket även framgår av bilder på hamnens hemsida. Det får anses helt klarlagt att det är möjligt att lösa såväl sjösättning som förvaring av båt på annan plats än inom naturreservatet och det område som omfattas av det generella strandskyddet.

Angående frågan om likabehandling har länsstyrelsen nu tagit del av ärende 521-

94083-09, vilket beslutades 2010-07-14 och kan konstatera att detta beslut anförs som särskilt skäl att båtsläpan är en sådan anläggning som för sin funktion måste ligga vid vatten. Sedan 2010 har dock en annan praxis utarbetats rörande det särskilda skälet i 7 kap. 18c § 3 punkten miljöbalken. Länsstyrelsen hänvisar till exempel till Svea Hovrätts dom M 3329-17 som meddelades 2018-02-26 angående en befintlig brygga på Ven. Av denna framgår följande: ”Härvid kan det konstateras att en brygga givetvis är en sådan anordning som för sin funktion måste ligga vid vattnet. Vid bedömningen av om det i fråga om en sådan anordning finns särskilda skäl för att ge strandskyddsdispens räcker det dock inte att konstatera att en brygga måste ligga vid vattnet. Skäl för dispens föreligger inte om behovet kan tillgodoses på annat sätt än genom anläggandet av en egen brygga. Det måste också göras en avvägning mellan strandskyddsintresset och den enskildes intresse av att ta området i anspråk (se prop. 2008/09:119 s. 54). Enligt praxis krävs det starka skäl för att de allmänna intressen som strandskyddet syftar till att tillgodose ska få stå tillbaka för det enskilda intresset av att ha en egen brygga.

R.C. har anfört i huvudsak följande över länsstyrelsens yttrande.

Han har varit i kontakt med Norrebrofogs föreningshamns hamnfogde och styrelse och frågat om riktigheten i länsstyrelsens påstående att allmänheten kan använda föreningens båtslip till att sjösätta sina båtar i hamnen. Han har fått till svar att slipen inte är för allmänheten men gäller det en enstaka gång kan man alltid fråga hamnfogden om han vill hjälpa till. Han fick dessutom svar att slipen för närvarande inte är i fullgott skick utan behöver repareras. Vidare har han fått till svar att man blir medlem och får en plats samtidigt, det finns inga genvägar utan kön gäller. Därför anser han att det inte är helt klarlagt att hamnen är fri att användas av allmänheten och ifrågasätter länsstyrelsens yttrande.

Gällande likabehandlingen ifrågasätter han länsstyrelsens likställande mellan en brygga och en båtsläpa. Beslut i fråga om bryggan förstår han men en båtsläpa går inte att dela och samsas om.

Han undrar hur länsstyrelsen har kommit fram till att påverkan blev så mycket större med en räls till ut i vattnet att hela mångfalden och allmänheten påverkades negativt av detta. Han kan inte förstå hur man kan neka en båtsläpa på platsen där det sedan 1947 finns tillstånd att förvara båt på stranden och det sedan 1947 i olika utförande också funnits en båtsläpa.

DOMSKÄL

Mark- och miljödomstolen instämmer i länsstyrelsens bedömning att området är av riksintresse för naturvården och friluftslivet enligt 3 kap. 6 § miljöbalken.

Strandskyddsbestämmelserna

I varje mål görs en individuell prövning av förutsättningarna för sökt strandskyddsdispens. Det förhållandet att dispens tidigare meddelats för båtsläpa på annan fastighet saknar därför större betydelse.

Det har inte framkommit att länsstyrelsen meddelat dispens för den aktuella utbyggnaden av båtsläpan. Vad R.C. har anfört angående tidigare kontakter med handläggare hos länsstyrelsen föranleder ingen annan bedömning.

Mark- och miljödomstolen har i målet därför att ta ställning till hurvida en utökad båtsläpa på fastigheten A kan godtas med hänsyn till strandskyddsbestämmelserna.

Strandskydd gäller vid havet, insjöar och vattendrag. Det syftar till att långsiktigt trygga förutsättningarna för allemansrättslig tillgång till strandområden och att bevara goda livsvillkor för djur- och växtlivet på land och i vatten (7 kap. 13 § miljöbalken).

Den aktuella ytan är belägen inom område som omfattas av strandskydd. Inom ett sådant område får inte anläggningar eller anordningar m.m. utföras, om det hindrar eller avhåller allmänheten från att beträda ett område där den annars skulle ha fått

färdas fritt. Inte heller får åtgärder vidtas som väsentligt förändrar livsvillkoren för djur- eller växtarter (7 kap. 15 § 2. och 4. miljöbalken). Domstolen har härvid att bedöma om uppförandet av båtsläpa är en otillåten åtgärd enligt 7 kap. 15 § miljöbalken. Det är först om åtgärden är otillåten som frågan om det finns särskilda skäl att bevilja dispens blir aktuell.

Exempel på anläggningar och anordningar som kan vara otillåtna är staket, bersåer, grillplatser, lekplatser, trädgårdsgångar, flaggstänger, trädgårdsland, vägar, parkeringsplatser, campingplatser, golfbanor, tennisbanor, upplag för sprängsten, båtupptagningsanordningar, bryggor och pirar. En anläggning eller anordning är otillåten om den inkräktar på syftet med strandskyddet. Anläggningen eller anordningen är därmed förbjuden inte bara om den hindrar allmänheten från att beträda ett område där den annars skulle ha kunnat färdas fritt, utan redan om den avhåller allmänheten att beträda ett sådant område. Hur allmänheten uppfattar sin rätt till tillträde har således betydelse (prop. 1997/98:45 del 2 s. 86 f.).

R.C. har uppgett att båtsläpan ska bli ca 20-25 meter lång, att bredden mellan bottenplankorna ska bli 120 cm samt att båten kommer att ligga på en släpa vars hjul går i spåren. Vid syn på platsen kunde mark- och miljödomstolen konstatera att det i området förekommer flera bryggor, att stranden är stenig och avskild från fastigheterna av en grässlätt och en grusväg samt att släpan är avsedd att på liknande sätt som idag följa marken och vara byggd helt i trä. Mark- och miljödomstolen finner därför, med särskilt beaktande av rätten gjorda iakttagelser vid genomförd syn, att den eventuellt avhållande effekt som den utökade båtsläpan medför får anses försumbar i förhållande till den avhållande effekt som befintlig och övriga anläggningar redan har (jfr Mark- och miljööverdomstolens dom M 8161-12). Mot bakgrund därav kan båtsläpan inte anses innebära en påtaglig risk för att strandområdet ska uppfattas av allmänheten som privat eller allemansrättsligt otillgängligt. Uppförandet av båtsläpan är därför inte otillåten enligt 7 kap. 15 § 2. miljöbalken.

Enligt 7 kap. 15 § 4. miljöbalken får inte åtgärder som väsentligt förändrar livsvillkoren för djur- eller växtarter vidtas inom ett strandskyddsområde. En väsentlig förändring kan vara både positiv och negativ från biotopsynpunkt och det är prövningsmyndigheten som ska avgöra betydelsen av de väsentligen förändrade livsvillkoren för djur- och växtlivet och om dessa är förenliga med strandskyddets syften (prop. 2008/09:119 s. 100 f.).

Länsstyrelsen har i sitt beslut inte närmare redogjort för hur livsvillkoren för djur- och växtlivet förändras genom utökningen av båtsläpan. Mark- och miljödomstolen finner inte, efter syn på platsen, att båtsläpan väsentligen förändrar livsvillkoren för djur- eller växtarterna på platsen. Båtsläpan är därför inte heller otillåten enligt 7 kap. 15 § 4. miljöbalken och kräver därmed inte dispens från strandskyddet. R.C.s ansökan ska därför avvisas i denna del.

Det ovan anförda innebär att den utökning av båtsläpan som R.C. ansökt om dispens för inte är förbjuden enligt reglerna om strandskydd.

Naturreservatföreskrifterna

Mark- och miljödomstolen har därutöver att pröva huruvida en utökad båtsläpa kan godtas med hänsyn till naturreservatföreskrifterna.

Området ingår i naturreservatet Vens backafall. Ändamålet med reservatet ska vara att (1) behålla de naturliga landformerna, (2) återskapa och bevara tidigare träd- och buskfria backafallen i form av betade ängsmarker med karakteristiska vegetationstyper, men också att bevara förutsättningarna för en rik småviltfauna, (3) att genom en ändamålsenlig hävd bevara och gynna förutsättningarna för enskilda växt- och djurarter och (4) att i begränsad omfattning och under enkla former möjliggöra rekreation och friluftsliv i områden som är lämpade för detta.

Enligt föreskrift A är det, för att trygga ändamålet med reservatet, förbjudet att uppföra helt ny byggnad eller annan anläggning eller utföra om- eller tillbyggnad.

Dispens från naturreservatföreskrifter får meddelas om det finns särskilda skäl därtill och om dispensen inte strider mot naturreservatets syften (jfr 7 kap. 7 och 26 §§ miljöbalken). Vid prövning av dispens ska 2 kap. miljöbalken beaktas. Enligt 2 kap. 6 § miljöbalken ska, för en åtgärd som tar i anspråk ett mark- eller vattenområde, väljas en plats som är lämplig med hänsyn till att ändamålet ska kunna uppnås med minsta intrång och olägenhet för människors hälsa och miljö.

Mark- och miljödomstolen finner att uppförandet av aktuell båtsläpa, med hänsyn till att det redan finns en båtsläpa på platsen, att R.C. har visat att han har ett behov av anläggningen och att detta behov inte kan tillgodoses på någon annan plats, att det föreligger särskilda skäl att meddela dispens från förbudet i reservatföreskriften. Utformningen av den utökade båtsläpan påverkar inte nämnvärt bevarandet och gynnandet av enskilda växt- och djurarter eller friluftslivet och står därför inte i strid med naturreservatets syfte, samt är i övrigt lämpligt placerad med hänsyn till ändamålet. R.C. ska därmed beviljas dispens från reservatföreskrifterna. Att området omfattas av Natura 2000-område och riksintresse enligt 4 kap. 4 § och 3 kap. 6 § miljöbalken förändrar inte domstolens bedömning. Det överklagade beslutet ska därför ändras på sätt som framgår av domslutet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (MMD-02)

Överklagande senast den 14 juli 2020.

Urban Lund

Bertil Varenius

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Urban Lund, ordförande, och tekniska rådet Bertil Varenius. Föredragande har varit tingsnotarien Sofia Björk.

Hur man överklagar

MMD-02

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Så här gör du

1. Skriv mark- och miljödomstolens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att Mark- och miljööverdomstolen ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn samt aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till mark- och miljödomstolen. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Mark- och miljödomstolen kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar mark- och miljödomstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Mark- och miljööverdomstolen.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även Mark- och miljööverdomstolen skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i Mark- och miljööverdomstolen

När överklagandet kommer in till Mark- och miljööverdomstolen tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Mark- och miljööverdomstolen ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att mark- och miljödomstolen dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om mark- och miljödomstolen har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rätts-tillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med mark- och miljödomstolen om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.